

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين يوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به سرتون به کشنن دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر، اسن المان
۲۰۰۸ دسمبر ۲۰

آهسته آهسته

شب یلدا شدو، خرق حجاب آهسته آهسته
که آزاد از إسارت، آفتات آهسته آهسته
به آخر عمر، شباهی دراز، تار، ظلمانی
به عالم می رسد دور، شباب آهسته آهسته
نقاب از رخ فگنده، جلوه ها دارد شه خوبان
وفابر عهد و پیمان، کتاب آهسته آهسته
ز محراب، جمالش آیه ای از عشق بشنیدم
بشارت ها بر یوم الحساب آهسته آهسته
به چشم سر عیان سیری ز اسرار، لقا دیدم
جهان در خواب و جانان در خطاب آهسته آهسته
من حاضر بر سر بالینت ای عاشق! چرا خوابی
بگیر از دامن، وصلم، شتاب آهسته آهسته
رحیق، ناب از جام، جمالم نوش، جان فرما
که تا در آتش، عشقم کباب آهسته آهسته
ز قربانگاه برگشتن، نباشد شیوه مردی
هزاران جان نثار اندر، تراب آهسته آهسته
به بزم، عشق با زان تا شدی رفع، عطش مارا
تمام، هست و بودم شد، خراب آهسته آهسته

به دام زلف صیدم کرد ، از روی وفاداری
کمند عشق دارم ، در رقاب آهسته آهسته
اَلا صید هوس ، تاکی ، اسیر کینه و بُغضی
رهان از چنگ این و آن ، قطاب آهسته آهسته
تلاش دانه چون مرغی ، درین خاک سیه تاکی
گشا بال و پری همچون ، عقاب آهسته آهسته
ز اوج قله ها ، از تنگنای سینه ، فریادی
به مردی حرق و خرق هر حجاب آهسته آهسته
کجا روشن کند شمس و قمر تار شب دلها
به جز شمع محبت از صواب آهسته آهسته
به جرم آشنایی ها ، تپیدن در نفس دارم
وگرنه پای دل اندر رکاب آهسته آهسته
به پاس خاطر یاران ، به اوراق دل شوQM
نوشتم با زکاب و شد خضاب آهسته آهسته
الا قاصد بیر این نامه را در دست جانان ده
بگو «نعمت» ز هجرانت ، کباب آهسته آهسته